

Phẩm thứ ba mươi mốt: THỌ LƯỢNG

A- Ý ĐƯA RA: Gương huyền diệu rỗng rang sáng ngời, sinh ra ngoài số lượng-phạm vi, lẽ nào có thọ mạng dài-ngắn, rất nhiều hình dạng khác nhau hay sao? Nhưng ứng với chúng sinh-tùy theo căn cơ, có thể không có gì không phải hình dạng, mà không có gì không phải thọ mạng. Phẩm trước làm sáng tỏ về Thật đức, phẩm này dùng để phân rõ về tùy theo căn cơ. Tuy tích chứa từ ít đến nhiều, mà hiển bày thì tất cả đều rộng khắp, tức là một đức của nhiều đức trước đây, cho nên sơ lược mở rộng về điều đó. Cũng bởi vì giải đáp xa về biển thọ lượng, cho nên đưa ra.

B- GIẢI THÍCH TÊN GỌI: Thọ nghĩa là Mạng của Chánh báo, Lượng tức là phạm vi giới hạn. Tuổi thọ của Chánh báo ở cõi nhiễm-tịnh, tùy theo căn cơ nhìn thấy phạm vi giới hạn. Dùng để hiển bày về Mạng vô tận-Lượng vô hạn, vốn là mức lượng của tuổi thọ. Tuổi thọ có mức lượng ấy, bao gồm hai cách giải thích. Kinh lưu hành riêng biệt (Biệt hành kinh) gọi là Vô biên Phật độ, kinh tức là dùng nơi chốn để hiển bày con người.

C- TÔNG THỨ: Dài ngắn ứng với chúng sinh làm Tông, hiển bày tận cùng thời gian vị lai không có giới hạn làm Thứ. Bởi vì dựa vào Đồng giáo, tạm thời tích tập yếu kém làm thù thắng. Nếu dựa vào Biệt giáo, thì dài-ngắn viên dung.

D- CHÍNH THỨC GIẢI THÍCH VĂN:

Một- Người kết tập kinh pháp thuật lại, mà Tâm Vương thuyết giảng, là bởi vì hiểu rõ ý nghĩa, vốn là thọ lượng tự tại của Phật.

Hai- Từ “Phật tử...” trở xuống là chính thức thuyết giảng, trong đó có ba: 1- Riêng biệt nêu ra mười thế giới hướng về với nhau; 2- Từ “Phật tử, như thị...” trở xuống là nêu ra tóm lược để hiển bày mở rộng; 3- Từ “Tối hậu thế giới...” trở xuống là nêu ra huyền diệu vô cùng. Lại như dùng kiếp làm ngày, chưa trải qua mười lớp thì kiếp là Bất khả thuyết; huống hồ trăm vạn Tăng-kỳ, thì thế giới cuối cùng đã gần bên cạnh vô biên thế giới (Sát hải) bình đẳng, cho nên nêu ra đầy đủ như Phổ Hiền..., trình bày về nơi cư trú của phần vị cuối cùng. Dựa vào tên gọi này để bao gồm hiển bày về Bồ-tát.
